

11 Αυγούστου 2020

Ο Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης: Η Θεοτόκος

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Όταν η ψυχή κατέχεται από την αγάπη του Θεού, τότε, ω, πως είναι όλα

ευχάριστα, αγαπημένα και χαρούμενα. Αυτή η αγάπη όμως συνεπάγεται θλίψη· κι όσο βαθύτερη είναι η αγάπη, τόσο μεγαλύτερη είναι κι η θλίψη.

Η Θεοτόκος δεν αμάρτησε ποτέ, ούτε καν με το λογισμό, και δεν έχασε ποτέ τη Χάρη, αλλά κι Αύτη είχε μεγάλες θλίψεις. Όταν στεκόταν δίπλα στο Σταυρό, τότε ήταν η θλίψη Της απέραντη σαν τον ωκεανό κι οι πόνοι της ψυχής Της ήταν ασύγκριτα μεγαλύτεροι από τον πόνο του Αδάμ μετά την έξωση από τον Παράδεισο, γιατί κι η αγάπη Της ήταν ασύγκριτα μεγαλύτερη από την αγάπη του Αδάμ στον Παράδεισο. Κι αν επέζησε, επέζησε μόνο με τη Θεία δύναμη, με την ενίσχυση του Κυρίου, γιατί ήταν θέλημα Του να δει την Ανάσταση κι ύστερα, μετά την Ανάληψη Του, να παραμείνει παρηγοριά και χαρά των Αποστόλων και του νέου χριστιανικού λαού.

Εμείς δεν φτάνουμε στην πληρότητα της αγάπης της Θεοτόκου, και γι αυτό δεν μπορούμε να εννοήσουμε πλήρως το βάθος της θλίψεώς Της. Η αγάπη Της ήταν τέλεια. Αγαπούσε άπειρα το Θεό και Υιό Της, αλλ' αγαπούσε και το λαό με μεγάλη αγάπη. Και τι αισθανόταν τάχα, όταν εκείνοι, που τόσο πολύ αγαπούσε η Ίδια και που τόσο πολύ ποθούσε τη σωτηρία τους, σταύρωναν τον αγαπημένο Υιό Της;

Αυτό δεν μπορούμε να το συλλάβομε, γιατί η αγάπη μας για το Θεό και τους ανθρώπους είναι λίγη. Κι όμως η αγάπη της Παναγίας υπήρξε απέραντη και ακατάληπτη, έτσι απέραντος ήταν κι ο πόνος Της που παραμένει ακατάληπτος για μας.

Άσπιλε Παρθένε Θεοτόκε, πες σ' εμάς τα παιδιά Σου, πώς αγαπούσες τον Υιό Σου και Θεό, όταν ζούσες στη γη; Πώς χαιρόταν το πνεύμα Σου για το Θεό και Σωτήρα Σου; Πώς αντίκριζες την ομορφιά του προσώπου Του; Πώς σκεφτόσουν ότι Αυτός είναι Εκείνος, πού Τον διακονούν με φόβο και αγάπη όλες οι Δυνάμεις των ουρανών;

Πες μας, τί ένοιωθε η ψυχή Σου, όταν κρατούσες στα χέρια Σου το Θαυμαστό Νήπιο; Πώς το ανέτρεφες; Πώς πονούσε η ψυχή Σου, όταν μαζί με τον Ιωσήφ Τον αναζητούσες τρεις μέρες στην Ιερουσαλήμ; Ποιάν αγωνία έζησες, όταν ο Κύριος παραδόθηκε στην σταύρωση και πέθανε στο Σταυρό;

Πες μας, ποιά χαρά αισθάνθηκες για την Ανάσταση ή πώς σπαρταρούσε η ψυχή Σου από τον πόθο τού Κυρίου μετά την Ανάληψη;

Οι ψυχές μας λαχταρούν να γνωρίσουν τη ζωή Σου με τον Κύριο στη γη· αλλά Σου δεν ευδόκησες να τα παραδώσεις όλ' αυτά στη Γραφή, αλλά σκέπασες το μυστήριο Σου με σιγή.

Πολλά θαύματα και ελέη είδα από τον Κύριο και τη Θεοτόκο, αλλά μου είναι

τελείως αδύνατο ν' ανταποδώσω κάπως αυτή την αγάπη.

Τί ν' ανταποδώσω εγώ στην Υπεραγία Θεοτόκο, που δεν με περιφρόνησε ενώ ήμουν βυθισμένος στην αμαρτία, αλλά μ' επισκέφθηκε σπλαχνικά και με συνέτισε; Δεν Την είδα, αλλά το Άγιο Πνεύμα μου έδωσε να Την αναγνωρίσω από τα γεμάτα χάρη λόγια Της και το πνεύμα μου χαίρεται κι η ψυχή μου παρασύρεται τόσο από την αγάπη προς Αυτήν, ώστε και μόνη η επίκληση του ονόματός Της γλυκαίνει την καρδιά μου.

Όταν ήμουν νεαρός υποτακτικός, προσευχόμουν μια φορά μπροστά στην εικόνα της Θεομήτορος και μπήκε τότε στην καρδιά μου η προσευχή του Ιησού κι άρχισε από μόνη της να προφέρεται εκεί.

Μια άλλη φορά άκουγα στην εκκλησία την ανάγνωση των προφητειών του Ησαΐα, και στις λέξεις «Λούσασθε και καθαροί γίνεσθε» (Ησ. α' 16) σκέφτηκα: «Μήπως η Παναγία αμάρτησε ποτέ, έστω και με το λογισμό;». Και, ω του θαύματος! Μέσα στην καρδιά μου μια φωνή ενωμένη με την προσευχή πρόφερε ρητώς: «Η Θεοτόκος ποτέ δεν αμάρτησε, ούτε καν με την σκέψη». Έτσι το Άγιο Πνεύμα μαρτυρούσε στην καρδιά μου για τήν αγνότητά Της.

Εν τούτοις κατά τον επίγειο βίο Της δεν είχε ακόμα την πληρότητα της γνώσεως και υπέπεσε σ' ορισμένα αναμάρτητα λάθη ατέλειας. Αυτό φαίνεται από το Ευαγγέλιο· όταν επέστρεφε από την Ιερουσαλήμ, δεν ήξερε που είναι ο Υιός Της και Τον αναζητούσε τρεις μέρες με τον Ιωσήφ (Λουκ. β' 44-46).

Η ψυχή μου γεμίζει από φόβο και τρόμο, όταν αναλογίζομαι τη δόξα της Θεομήτορος.

Είναι ενδεής ο νους μου και φτωχή κι αδύναμη η καρδιά μου, αλλά η ψυχή μου χαίρεται και παρασύρομαι στο να γράψω έστω και λίγα λόγια γι Αυτήν.

Η ψυχή μου φοβάται να το αποτολμήσει, αλλά η αγάπη με πιέζει να μην κρύψω τις ευεργεσίες της ευσπλαχνίας Της.

Η Θεοτόκος δεν παρέδωσε στη Γραφή ούτε τις σκέψεις Της ούτε την αγάπη Της για τον Υιό και Θεό Της ούτε τις θλίψεις της ψυχής Της, κατά την ώρα της σταυρώσεως, γιατί ούτε και τότε θα μπορούσαμε να τα συλλάβομε. Η αγάπη Της για το Θεό ήταν ισχυρότερη και φλογερότερη από την αγάπη των Χερουβείμ και των Σεραφείμ κι όλες οι Δυνάμεις των Αγγέλων και Αρχαγγέλων εκπλήσσονται μ' Αυτήν.

Παρ' όλο όμως που η ζωή της Θεοτόκου σκεπαζόταν, θα λέγαμε, από την αγία

σιγή, ο Κύριος όμως φανέρωσε στην Ορθόδοξη Εκκλησία μας πως η Παναγία μας αγκαλιάζει με την αγάπη Της όλο τον κόσμο και βλέπει με το Άγιο Πνεύμα όλους τους λαούς της γης και, όπως και ο Υιός Της, έτσι κι Εκείνη σπλαχνίζεται και ελεεί τους πάντες.

Ω, και να γνωρίζαμε πόσο αγαπά η Παναγία όλους, όσους τηρούν τις εντολές του Χριστού, και πόσο λυπάται και στενοχωριέται για κείνους που δεν μετανοούν! Αυτό το δοκίμασα με την πείρα μου.

Δεν ψεύδομαι, λέω την αλήθεια ενώπιον του Θεού, πως γνωρίζω πνευματικά την Άχραντη Παρθένο. Δεν Την είδα, αλλά το Άγιο Πνεύμα μου έδωσε να γνωρίσω Αυτήν και την αγάπη Της για μας. Χωρίς την ευσπλαχνία Της η ψυχή θα είχε χαθεί από πολύν καιρό. Εκείνη όμως ευδόκησε να μ' επισκεφθεί και να με νουθέτηση, για να μην αμαρτάνω. Μου είπε: «Δεν μ' αρέσει να βλέπω τα έργα σου». Τα λόγια Της ήταν ευχάριστα, ήρεμα, με πραότητα και συγκίνησαν τη ψυχή. Πέρασαν πάνω από σαράντα χρόνια, μα η ψυχή μου δεν μπορεί να λησμονήσει εκείνη τη γλυκεία φωνή και δεν ξέρω πως να ευχαριστήσω την αγαθή και σπλαγχνική Μητέρα του Θεού.

Αληθινά, Αυτή είναι η βοήθεια μας ενώπιον του Θεού και μόνο τ' όνομα Της χαροποιεί τη ψυχή. Αλλά κι όλος ο ουρανός κι όλη η γη χαίρονται με την αγάπη Της.

Αξιοθαύμαστο κι ακατανόητο πράγμα. Ζει στους ουρανούς και βλέπει αδιάκοπα τη δόξα του Θεού, αλλά δεν λησμονεί κι εμάς τους φτωχούς κι αγκαλιάζει με την ευσπλαχνία Της όλη τη γη κι όλους τους λαούς.

Κι Αυτή την Άχραντη Μητέρα Του ο Κύριος την έδωσε σ' εμάς.

Αυτή είναι η χαρά και η ελπίδα μας.

Αύτη είναι η πνευματική μας Μητέρα και βρίσκεται κοντά μας κατά τη φύση σαν άνθρωπος και κάθε χριστιανική ψυχή ελκύεται από την αγάπη προς Αυτήν.

Πηγή: users.uoa.gr/~nektar